

## Vlk v rouše ohnivém

Magické runy přestaly fungovat. Už slouží leda jako podtácek, nebo vkusná dekorace do každé domácnosti. Někoho tahle skutečnost asi dost naštvala, třeba mágy, hehe... Ale představte si, že vás rodiče proti vaší vůli pošlou do kláštera, kde plýtváte čas pasením ovcí, čtením nudných knížek, o pořádnou ženskou ani nezavadíte... no vlastně o žádnou. To pak máte až škodolibou radost z toho, že najednou ti nadutí dědkové jsou, no, vlastně právě to. Jenom to. Jen nadutí dědkové. A připosraní. Najednou zjistí, že nic neumí. Spoléhalí čistě na tu svoji magii. To pak není těžké zařídit, aby se některému z nich stala *nehoda*...

Tak se tu promenáduju v rouše mágů Ohně, a když ty pitomý runy nefungují, kdo pozná, že mág nejsem? Podle mých dosavadních zkušeností – nikdo. Už jsem tady v rebelském táboře pár týdnů, a zatím si užívám přednostního zacházení. Vybrané jehněčí pro vznešeného mága! Nejlepší víno, které je určeno jen pro ústa rebelských vůdců... a mágů. Osobní ochranka? Ale beze všeho, vždyť jste přece přišel o své schopnosti, tak vám hned někoho přidělíme, pane mágu! Cože? Tamten sedlák se vám hrabal v truhle? Tak to ho hned potrestáme, vám přece věříme, ctihodní mágové nikdy nelžou.

No, takže se mi daří dobře, díky za optání. Skoro si až říkám – co všechno mi projde? Možná, že balancuju na sakra tenký hranici. Anebo si můžu dovolit všechno. Ale to je právě to, co nevím. A taky to, co mě na tom tolik baví. Jenom jedno mě teda pěkně štve – mezi rebely z nějakého důvodu není moc ženskejch. I kdyby, tak jsem pořád na očích, ochranka, pamatujete? Navíc, mágové se přece o tyhle věci vůbec nezajímají, že? A proč by mág oslovoval nějakou obyčejnou rebelku?

Možná vám moje problémy připadají přízemní, jasně, může být. Sere mě to, ne že ne, ale pokud jsou tohle moje největší problémy, jsem na tom vlastně docela

dobře, nemyslíte? Všichni kolem řeší válku se skřety, zatímco mě nejvíc sere to, že už jsem si pěkně dlouho neza... no však víte.

To ještě předtím, než mě rodiče poslali do kláštera, to jsem se čas od času scházel s Ramonou, dcerou hospodského. Ta vám měla nohy! A byla pěkně divoká, co všechno ona chtěla... přehnutá ve sklepe přes sud, zatímco nahoře štamgasti čekali na víno a mohli jenom snít o tom, co já jsem tam dole prováděl; barový pult by taky mohl vyprávět; nebo pěkně ve stoje, z toho zvedání mám větší pracky než z práce na poli, hehe... Jó, to byl život! Ale všechno jednou skončí. Jak jste asi pochopili, nevynikám tím, že bych měl čest, nebo že bych mohl být někomu mravním vzorem. A to je přesně důvod, proč jsem skončil v klášteře. Že prý abych se napravil. Kdyby rodiče věděli... Ale ti už jsou asi dávno pod drnem, nebo v lepším případě někde dřou jako skřetí otroci. Dobře jim tak.

Vždycky říkám, v každé situaci hledej příležitost! Taky se tím snažím řídit, což je asi evidentní. Ale sakra práce, někdy by ta příležitost mohla jít trochu naproti. Nejlíp pěkně prsatá příležitost. I když, teď už by mi to bylo málem jedno, hlavně aby ta příležitost byla ženského rodu. Ach jo, vážně si tu stěžuju na tohle?

Tak snad abych začal i o něčem jiném. V něčem jsem vlastně za ten posranej klášter rád. Teda, ono to tam samozřejmě bylo úplně na hovno, ale chápejte – kdybych za sebou neměl několik let jako novic, tak bych rozhodně nemohl takhle dobře předstírat, že jsem mág. Tolik let buzerace, arogance, povýšenosti, nafoukanosti, to na člověku zanechá stopu. A když je příležitost, dokáže ty frustrace hezky poslat dál... A že se mně naskytla fakt dobrá příležitost. Navíc mám minimálně na něco z toho přirozený talent, hehe. Možná vám přijde, že se tady opájím vlastním důvtipem. Máte pravdu, proč bych to nepřiznal... Ale musíte uznat, že na to mám nárok.

\*\*\*

No vida... rebelům se podařilo osvobodit farmu nedaleko odsud. Válka mě nezajímá, je mi to fuk. Ale když už jsem mluvil o té příležitosti... farmář má prý dvě dcery. Asi víte, kam tím mířím... Chce to plán. Jednak, jaký důvod může mít mág k návštěvě obyčejného farmáře? Potom, jak to zařídit, abych byl aspoň chvíli sám s jednou nebo druhou dceruškou (nebo nejlíp oběma, hehe)? Nakonec samozřejmě zbývá otázka, jak je přimět, aby mi byly po vůli... To snad nebude zas takový problém. Charisma na to mám, a už jsem si s pár holkama poradil. A kdyby to nešlo po dobrém... ale ale, snad jsem vás neznechutil? Že byste to ode mě nečekali? Copak jsem vám před chvílí nevyprávěl o tom, že se mágovi snadno může stát nějaká nehoda? Odkud myslíte, že mám tohle roucho? No, tak pojďme dál...

Takže, takže, takže. Mág na farmu... Hm, co takhle – kdesi jsem se doslechl, že tam skřeti měli nějaké ukradené knížky? To koneckonců nezní zas tak nepravděpodobně, a pokud tam náhodou bude nějaká knížka – jakákoliv knížka – tak mám vyhráno. Farmáři neumí číst určitě, a půlka těch idiotů tady okolo beztak taky ne. Beztak by nepoznali, jestli to je Nekronomikon nebo recept na ragú ze žravých štěnic... Tak, to by bylo. Bude tam farmář, jeho žena (hm, jak je asi stará? Třeba by za to ještě stála, a beztak si pod nadvládou skřetů moc neužila...), pár nádeníků, no a samozřejmě moje stráž. A taky ty důvody, proč tam vůbec chci jít. Dva mladé, dobře stavěné důvody. Aspoň doufám, teda. Nebo možná čtyři důvody, pokud se zaměříme na prsa... Každopádně, nádeníci mě nezajímají, ti si budou hledět svýho a držet hubu. Ale farmář se ženou by asi nebyli nadšeni z pohledu na to, jak jim przním dcerušky. A pak si musím vymyslet nějaký důvod, kam a proč poslat pryč ty stráže. Tak na patnáct minut minimálně. To půjde. U Innose, to musí jít!

\*\*\*

No tak to je v prdeli! Náš tábor vyčíhli skřeti. Ukázalo se, že jeden z těch posranejch nádeníků na farmě byl dvojitý agent. No, nejsou ty potvory zelený zas tak blbý... skřeti bez mrknutí oka obětovali pár ze svých řad a nechali rebelům zdánlivé vítězství... aby pak mohla být odhalena poloha našeho tábora. Mazané, sakra mazané. Kdyby se rebelové pořád neoháněli nějakou ctí a morálkou, třeba by ta válka vypadala jinak... Já se tím neoháním, a proto jsem taky pořád tady. Aspoň prozatím. Jsem sice zajatec, ale roucho mága mi i mezi skřetama přináší jistá privilegia. Jednají se mnou s respektem. Problém je, že nevím, co bude dál. Někam nás vedou, a začínám se obávat toho, co bude následovat. Co když mě dají dohromady s nějakým uvězněným paladinem? Ten by mě prokoukl hned. Natožpak jiný mág... Musím se z toho nějak dostat, však já si vždycky najdu příležitost. Hm, zajímalo by mě, jestli skřeti mají ženy...

Skřeti nejsou blbí. To je fakt škoda. Možná jsou chytřejší, než většina rebelů. Ví, že nemám přístup k magii. Chovají se ke mně s úctou jenom proto, že jsem cenná kořist. Předpokládají, že mám znalosti mágů. Kdybych dával v klášteře větší pozor... ale co už. Můžu se jim prostě odhalit, ale to je riziko. Třeba jim bude imponovat, že jsem dokázal rebely oblbovat tak dlouho. Nebo zjistí, že tím pádem nemám vyšší hodnotu, než ostatní zajatci, a půjdu za nima do klece. No a nebo je to nasere tak, že mě rovnou zabijou. Je třeba na to jít opatrně, ale neotálet moc dlouho...

\*\*\*

Měl bych si honem rychle vybavit všechny modlitby, který mě kdy v klášteře naučili. Myslel jsem si, že to jsou jenom blbosti, který nikdy v životě nebudu potřebovat. Ale u Innose, teď jsem v pěkný kaši. Skřeti se na mě vyřádili. Už třetí den krvácím

z prdele a nechce to přestat... že já jsem něco říkal. Měl jsem zdrhnout. Měl jsem držet hubu. Měl jsem... ale ne, sebejistý jako vždycky jsem se nechal předvést před velitele a začal s ním mluvit jako rovný s rovným. Chvíli poslouchal, i když ho můj tón iritoval. Když jsem řek', že nejsem mág, a jak jsem přišel k tomu rouchu, tak vybuchnul. Skřeti sice neznají lidskou čest, ale zabití šamana je u nich jeden z nejhorších hříchů. Možná, že kdybych dával v klášteře větší pozor, z nějakých posraných knížek bych to vyčetl. Sakra, vsadil jsem všechno na jednu kartu, a prohrál jsem...

Innosi, nevím, jestli je mi víc k breku nebo do blití z toho, co mi ten zkurvenec udělal... a pak všichni jeho velitelé, jeden po druhém. Jak kdybych byl ta nejubožejší šlapka. Sakra, Innosi, to nevidíš, že jsem v zasraný bryndě, když už se obracím na tebe? No tak odpověz!

Jediný zkurvený řešení je zdrhnout. Ale jak mám sakra zdrhnout, když sotva stojím na nohou a furt krvácím? Uf, ale třeba bych mohl... Ne. Nemyslí mi to. Jsem fakt v koncích. Teď se mnou všichni jednají jak s nejhorším odpadem, dostávám to ze všech stran. Samozřejmě, že se mý tajemství provalilo i mezi rebely.

\*\*\*

Jsem furt strašně zesláblej. Temní se mi mozek, jak kdyby mi skřeti znásilnili duši, a nejen... Nedokážu nic vymyslet. Před pár dny přibyla další várka zajatců. Vypadá to, že lidi prohrávají'. Teď už je mi to tuplem jedno. Zatrnulo mi, když jsem mezi těma čerstvejma uviděl mága. Myslel jsem, že to bude můj definitivní konec. Ale tvářil se, jako by mě nepoznal. To mu to ostatní neřekli? Nebo? Musí přece vědět, co jsem udělal. Měl by mě na místě zabít. Jenže když viděl, jak jsem zuboženej, projevil soucit. Proč? Chci jím pohrdat. Chci jím pohrdat, ale u Innose, nejde to. Stará se o mě. Nasbíral mi nějaký léčivý bylinky. Proč? Já, ten nejhorší z parchantů. Co je horší,

než zabít mága? Než... ani nechci vzpomínat na ty věci předtím. Zvláštní. To všechno, co jsem napáchal... přece jsem u toho cítil rozkoš. Nebo ne? Je to v mlze a cítím pachů, nějak mi to všechno zhořklo. Co se to se mnou děje? Probudilo se ve mně svědomí? Má snad i člověk jako já šanci na vykoupení?

Cítím se... mdlo, je mi mdlo... mág mi podává další bylinky. Pomáhají. Tělo se mi zotavuje. Ale mysl... vypadá jako... ne, to není možné. Vždyť jsem viděl, jak letí z toho útesu... nemohl to přežít. To je... že by mi podával nějaký drogy? Způsobit pocit viny... otrávit mě. Otrávit mě! Celou dobu mi podává jed! Já bych ho zaškrtil! Kdybych měl jen dost sil. Ale co když... jak mám poznat, co je pravda, a co není? Třeba se probudím... zase mezi rebely... anebo ještě dřív... ve sklepení s Ramonou. Ramono, neopouštěj mě!